

Štafeta mladosti v Litiji

Kot že nekaj zaporednih let nazaj je tudi letos na svoji dolgi poti križem po naši domovini tudi pri nas za trenutek obstala štafeta mladosti. To je bilo 12. 5. 1983 nekaj čez 12. uro. Pred tem so na plato košarkarskega igrišča pionirji prinesli kurirčkovo torbico, prispele pa so tudi lokalne štafete.

Ob tej svečanosti so v programu sodelovali:

Učenci iz osnovnih šol: Litija, Gabrovka, Jevnica, Šmartna, glasbene šole Litija, folklorna skupina iz Javorja, godba na pihala in seveda ZSMS Litija. Na prizorišče so se zgrnili tudi številni občani. Slavnostni govornik je bil predsednik SZDL Litija Miro Kaplja.

Praden je štafeta mladosti prispela v Litijo se je za hip ustavila še pred osnovno šolo Šmartno. Nazadnje so jo odnesli proti Dolu, Ljubljani in dalje, da bo 25. maja prispela na stadion JNA v Beogradu, na prizorišče osrednje proslave dneva mladosti.

(Fotografije s sprejema štafete mladosti si oglejte na zadnji strani.)

Sporočilo štafete mladosti

Štafeta mladosti, simbol bratstva in edinstva vseh naših narodov in narodnosti je letos krenila na pot s Titove obale v Zadru. Z njo je krenilo tudi sporočilo mladine Jugoslavije:

»V majskih dneh, v mesecu, ki je že od nekdaj znanilec prebujanja vsega življenja, se že desetletja zbira mladina vseh bratskih narodov in narodnosti naše socialistične samoupravne domovine, da bi v svojem in v imenu vseh delovnih ljudi prenesle preko stez in klancev in tudi širokih golišav izgrajenih z lastnimi rokami, slovesno obljubo Titu, obljubo, da ga bomo vedno čuvali, branili v hudem, v dobrem. Da bomo gradili neprecenljivo bogastvo, ki nam ga je pridobila Titova partija, ki so ga s krvjo pridobili Titovi borci, mnogi od njih naši vrstniki, toliko dragocenejše bogastvo ker je bilo tako dolgo željeno in z bridkostjo priborjeno — svoboda, neodvisnost, bratstvo in enotnost, pravico da sami, sami na svojem, gradimo novo, lastno bodočnost, dostojno človeka in vredno prelite krvi, da gradimo socializem, da gradimo, jačamo in lepšamo samoupravno, neuvrščeno Jugoslavijo. Pred tremi leti, tistega žalostnega maja ko je štafeta mladosti prvič v krču neme bolečine zastala pred prvoborcem naše revolucije prvim graditeljem naše sedanjosti in prihodnosti, je bila zaobljuba orosena s solzo, pa tudi z odločnostjo. Brez Tita pred nami, s Titom v nas — s temi besedami je zaobljuba ponovljena, za novi čas v katerem — tega smo se zavedali — je šele treba resnično dokazati, da dostojno nosimo ime Titove mladine, novega

naraščaja Titove Jugoslavije.

Tudi to jubilejno leto, ko ne beležimo le 40-letnico epohalnih odločitev drugega zasedanja AVNOJ-a ampak tudi prve konference USAOH-a, ZAVNOH-a, priključitev odvezete Istre, Zadra in otokov k matični domovini. Prav toliko let je minilo tudi od krvave epopeje na Sutjeski, od izgube mladinskega vodje Lole in strnjenih vrst znanih in neznanih junakov, obnavljamo zaobljubo Titu, trdno obljubljam, da bomo dolg njemu in njegovim borcem, ki so s krvjo, trudom in odpovedovanjem ustvarili naš danes, življenje, ki je tudi v najtežjih trenutkih boljše od kateregakoli v preteklosti na tem našem balkanskem prepihu, vračali s še vztrajnejšim delom in učenjem, prežetim z radostjo ker je prav nam padlo v izročilo, da nadaljujemo tako velikansko delo.

Titov blagi vendar odločen pogled je segal daleč v čase pred nami. Z nošenjem te zaobljube po poti Titove Jugoslavije, se zavedamo da je pred nami samo ena prava, Titova pot«

TANJUG

V TEJ ŠTEVILKI

- Koliko je bilo zamujenega časa zaradi bolniških izostankov v prvem trimesečju letos — na 3. strani
- Zakaj si krajšamo poti ter prehod čez progo je nevaren — na 4. in 5. strani
- Poročila komisij delavskega sveta — na 5., 6. in 7. strani

PO TITOVU POTI

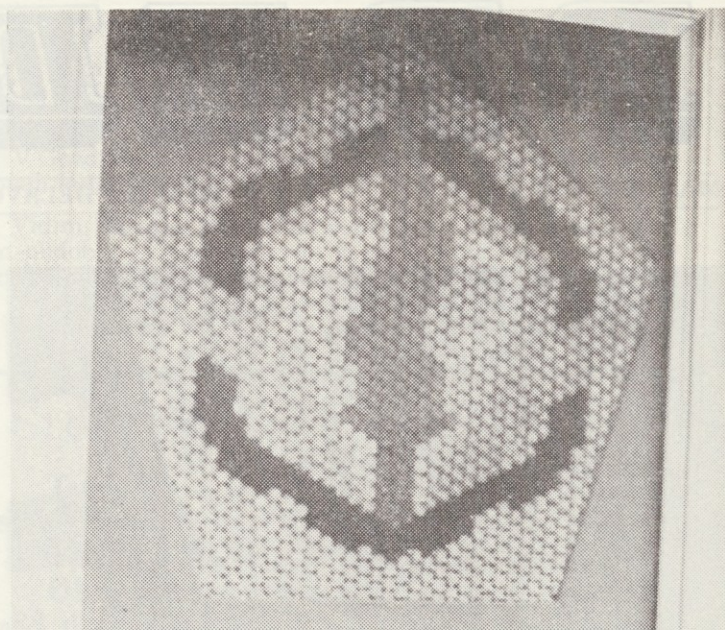
Šestindvajset pomladi je že minilo od takrat, ko je po dvanajstih Titovih štafetah prvič krenila na pot štafeta mladosti. To je bilo leta 1957. Vsa leta je bila ta manifestacija vedno nova, vsebinsko bogatejša, v bistvu in karakterju enkratna ne le pri nas temveč na celem svetu. Za vse nas je bil to vedno velik praznik, kajti, »Mi smo Titovi — Tito je naš«.

Štafeta in dan mladosti sta glede na razmere preteklih let pravzaprav slikoviti odraz gibanja našega življenja, njegovih bujnih tokov in bogate vsebine, naporov in prizadevanj v katerih je nastajala, doraščala nova socialistična, samoupravna Jugoslavija. Vse kar smo dosegli pri graditvi jugoslovanske družbe, smo dosegli zahvaljujoč velikim naporom naših ljudi, da uresničijo Titove daljnosežne ideje, da

krenejo v novi čas po njegovi poti, da dosega nova obzorja...

V teh naporih je naša mladina prispevala ogromen delež. Generacije mladih, vsaka v svojem obdobju, so vedno sledile Titovemu pozivu.

Tudi sedanja generacija mladih slavi svoj praznik s trdnim sklepom, da bo njena radost zaradi življenja v Titovi Jugoslaviji trajno obeležje pripadnosti tistim smerem našega življenja, ki jih je tovariš Tito orisal v usodnih trenutkih zgodovine na naših tleh, v revoluciji ki še traja. Ta Titova mladina nima, niti ne želi drugih poti razen tiste, ki jo je nakazal tovariš Tito. Nima in noče imeti drugih vzorov razen tistih, ki poosebljajo Titovo delo. Nima in noče imeti drugih nagibov za razvoj naše družbe razen tistih, katere je tovariš Tito vtkal v revolucionarne tokove našega življenja. TANJUG

Martin Medved, ki živi v domu dr. Jožeta Potrča v Poljčanah, upokojenec, nam je poslal za 1. maj ročno izdelan grb Zveze sindikatov v obliki slike. Slika je obešena v obratu družbene prehrane. Martin Medved je invalid in se je začel ukvarjati z ročnimi deli.

Pred 40. obletnico 2. zasedanja Avnoja

Pohod slovenske delegacije na 2. zasedanje AVNOJA — 29. novembra 1943 v Jajce

I. nadaljevanje

Pozno popoldne je odšla v dolino večja patrolja, vodil jo je komandir I. čete zaščitnega bataljona glavnega štaba Tomaž, okoli 10 borcev iz Baze 21 in del komore s kotli za kuhanje in nekaj hrane. Proti večeru pa so v dolino odšli še delegati in nekaj spremstva. V Črnomošnjicah sta nas že čakala dva lojtrska voza »parizarja« in dve muli. Nekaj opreme smo naložili na vozove, pa tudi nekaj starejših tovarišev je sedlo nanj. General Jaka Avšič, ki je odgovarjal za vojaški del tega pohoda, je formiral kolono in odšli smo proti Srednji vasi, nato pa naprej do Semiča. Z nočjo je pritisnil mraz, ki nam je počasi lezel v kosti. Sneg, bilo ga je le nekaj centimetrov, je pomrznil, naše stopinje pa so škripale v mesečno noč. Iz Črnomošnjic pa do Semiča se cesta polagoma vzpenja, zato je šla kolona počasi, večidel smo vsi hodili za ali pred vozovi. Iz Semiča pa cesta strmo pada proti Črnomlju, zato smo vsi zlezli na vozove, ki so se spustili po klancu navzdol. Vsi premraženi smo prispeli v Črnomelj.

Črnomelj je bil pust in prazen, sledovi zadnje ofenzive so bili še sveži. Sokolski dom je bil požgan, nikjer ni

bilo nobenega človeka, ni bilo več tistega vrveža, ki smo ga bili vajeni po kapitulaciji Italije. Ustavili smo se pri gradu, v središču mesta, v gostilni pri Laknerju. Tu smo se ogreli z vročim čajem in tudi nekaj večerje smo dobili. Sedli smo na vozove in se odpeljali naprej, mimo Kanizarice. Vinici smo se ognili in po nekaj urah prišli v Sinji vrh, malo vasičo na sredi med Vinico in Starim trgom. Ko smo prišli v vas, se je že zdanilo, razmestili smo se po hišah in zaspali. Zbudili smo se pozno popoldne, seznanili se z vaščani, ki so nas zelo lepo sprejeli. V hiši, kjer sem bil jaz, so nas postregli s pečenim mesom, potico in vinom. Ko smo se čudili zakaj to, so nam povedali, da praznujejo Martinovo. Čez dan je v Sinji vrh prišlo še nekaj tovarišev, med njimi tudi politični komisar XVIII. divizije Janez Hribar s spremljevalcem Brankom Božičem-Matijem in Ivanom Vidmarjem. Nista mogla z nami, zaradi komisarjeve bolne noge sta se morala vrniti. Za delegata je bil izvoljen tudi doktor Lunaček, ki je hitro vsakega ocenil, če je sposoben za daljšo pot.

Precej delegatov sem poznal, večinoma so bili iz Baze 20, druge pa sem spoznal

tu. Bili so general Jaka Avšič-Hrast, Boris Kidrič-Peter, Josip Vidmar-Saša, Josip Rus-Andrej, France Lubej-Drejče, Ivan Novak-Očka, Edvard Kocbek-Pavle, Marjan Breclj-Miha, Tone Fajfer-Gašper, Dr. Pavle Lunaček, Mica Šlandrova, dr. Lado Vavpetič, Josip Jeras, slikar Božidar Jakac, Zoran Polič in dr. Metod Mikuš. Spremstva iz Baze 21 in komore je bilo okoli 10 in dva spremljevalca generala Avšiča.

Ko se je znočilo, se je formirala prava patizanska kolona. Iz Sinjega vrha smo odšli v dolino proti reki Kolpi, ustavili smo se v mali vasiči Damelj. Tu so nas že čakali domači aktivisti — brodarji, spodaj pod vasjo ob mlinu pa so imeli dva čolna.

V Damlju nas je čakal tudi Albin Grajzer, komandir zaščitne patrolje. Z Albinom je bilo 17 borcev, ki jih je izbral iz I. bataljona VOS-a in iz specialne čete pri tem bataljonu. Med njimi je bil tudi moj kasneje dober znanec Tone Maček, Janez Kreč in mitraljezec Martin Stariha. Prav ta dan zjutraj so odšli iz vasi Cerovec pri Dolenjskih Toplicah, in v pospešenem pohodu prišli do Črnomlja. Tu so prestregli naše vozove, ki so se vračali, da

so jih odpeljali do vasiče Damelj, kamor so prispeli v mraku. Tudi oni so se pohvalili, da so jih vaščani lepo postregli, saj so praznovali Martinovo. Okoli 10. ure smo se spustili po strmem bregu do mlina pod vasjo, ki je sameval v mesečini ob jezu temnozelene, šumeče reke Kolpe. Čolnarji so hiteli s prevozom, čolna sta bila manjša in sta peljala le po pet borcev naenkrat. Vozili so nas za jezom, kjer je bila voda povsem mirna, a zelo globoka. Čolnarja sta nam povedala, da je tu Kolpa na nekaterih mestih globoka tudi 7–8 metrov. Prvi je šel preko reke Albin s svojimi borci in postavil v obe smeri zasede, nato delegati in nazadnje komora. Do prevoza komore ni bilo težav, sedaj pa mule niso hotele v čoln. Vlekli so jih za povodec, mule pa z vsemi štirimi nazaj. Eden od brodarjev je prijel mulo za rep in jo hotel potisniti v čoln, ta pa ga je krepko brcnila, da je padel v reko. Bilo je pri obrežju in k sreči je bil samo moker. Ker mule niso hotele v čoln, so jih držali za povodec in so ob čolnu preplavale reko.

A. Bric

(se nadaljuje)

Predice pišejo

Predice — tekmovalke in udeleženke 7. tekmovanja predic Jugoslavije Ema Erjavec, Joža Balant in Marija Bračič so po povratku iz Bosanske Dubice na kratko opisale svoje vtise s tega, za njih s zelo uspešnega tekmovanja.

Ema Erjavec

Tako kot že nekaj let so tudi letos organizirali zvezno tekmovanje predic iz Jugoslavije. Letošnje 7. zvezno tekmovanje katerega sem se kot tekmovalka udeležila je bilo 22. in 23. aprila v tovarni »Knežopoljka« Bosanska Dubica.

V petek 22. aprila smo se v zgodnjih jutranjih urah odpeljali s tovarniškim kombijem v Bosansko Dubico. Še isti dan ob 10. uri dopoldan je bil sprejem ekip in po zdravni govor organizatorja s kulturnim programom. Po programu pa je sledil teoretični del tekmovanja. Popoldan smo se odpeljali na Kozaro, do kamor je več kot 1 uro vožnje z avtobusom. Tam smo položili venec pred spomenik in poslušali vodiča, ki nam je razlagal, da je tu med vojno na tisoče ljudi doletela strašna smrt med katerimi je bilo tudi mnogo otrok.

Pri spomeniku že od leta 1972 noč in dan gori plamen, katerega je prižgal tovariš Tito, ko je odkril spomenik. Ta spomenik pomeni smrt in svobodo.

Na Kozari smo tudi prespali in se naslednje jutro odpeljali nazaj v tovarno »Knežopoljka« kjer se je začel praktični del tekmovanja v povezovanju niti. Po tekmovanju smo bili prosti in smo se lahko malo sprehodili po mestu. Zvečer pri večerji so razglasili rezultate ter razdelili pokale in nagrade. Ob dobrem razpoloženju in glasbi smo ostali pozno v noč, saj je bila že nedelja ko smo se vračali nazaj. Čeprav zaspani saj je bila za nami cela noč brez spanja smo zadovoljni in veseli prispeli v Litijo, saj smo od 23 ekip kolikor jih je sodelovalo iz cele Jugoslavije osvojile 3 mesto.

Jožica Balant

Minilo je leto dni in spet smo se odpravili na tekmovanje predic Jugoslavije.

Letos smo imeli tekmovanje v Bosanski Dubici v tovarni »Knežopoljka«.

Potovali smo s kombijem, kar je bilo za nas veliko boljše, kot da bi se vozili z avto-

busom ali z vlakom, saj lahko tako greš kadar hočeš, ne pa da čakaš na vlak ali avtobus. Ko smo prispeli 22. aprila v Bosansko Dubico, so nas pričakovali in zelo lepo sprejeli. Ko so prispele vse ekipe smo imeli svečano otvoritev. Vsega je bilo 23 ekip iz cele Jugoslavije. Potem smo imele testiranje, nato smo si ogledali tovarno v kateri smo drug dan tekmovali. Popoldne smo se z avtobusom odpeljali na Kozaro, tam smo si ogledali spomenik in muzej. Na Kozari smo tudi prenočili, zjutraj smo se spočiti vrnili nazaj v Bosansko Dubico in se pripravili za tekmovanje. Pred tekmovanjem smo bile zelo nervozne saj nismo vedele ali se bomo uvrstile med najboljša tri mesta. Po nekaj urah smo videli, da smo zasedle 3. mesto ekipno. Imele smo tudi nekaj navijačev. Zvečer smo se zbrali v hotelu »Park« v Bosanski Dubici in so nam ob svečani večerji in lepi glasbi podelili pokale in medalje za 3. mesto tekmovanja predic Jugoslavije. Bile smo zadovoljne in vesele, saj smo bile najboljše med predicami iz Slovenije. Veselo in srečno smo se pripeljali nazaj v Litijo.

Odnesle smo lep vtis iz Bosanske Dubice, saj so nas zelo lepo sprejeli in pogostili.

Marija Bračič

Tako kot vsako leto smo tudi letos nastopale na tekmovanju predic Jugoslavije. Ko smo se zbrale, štiri tekmovalke in vodja ekipe, smo se napotili s kombijem v Bosansko Dubico. Ko smo prispeli na cilj so nas lepo sprejeli, potem smo imeli proslavo, tudi kolo so nam zaplesali.

Po proslavi smo reševale teste, katere pa smo bolj težko razumele. Ogledali smo si tovarno kjer bomo drugi dan tekmovali. Po ogledu smo šli na kosilo in nato z avtobusom na legendarno Kozaro kjer smo prenočili in si ogledali zelo zanimiv spomenik. Drugo jutro smo se odpeljali v tovarno na tekmovanje. Čas tekmovanja je bil določen ob deseti uri. Pred tekmovanjem smo ne-

strpno čakale četrto kolo da bomo tekmovali. Po končanem četrtem kolu smo pričakovale še zadnje kolo, da izvemo, katero mesto je naše. Ko smo izvedele da smo tretje smo bile zelo vesele, saj je bilo 23 ekip.

Po tekmovanju smo si

ogledali zanimivo mesto. Zvečer smo se ponovno dobili skupaj v hotelu, tam so nam podelili pokale, medalje in priznaja, nato se je pričela zabava in večerja. Tako smo doživeli prijetne trenutke na tekmovanju in zadovoljne prišle domov.

Bolniški stalež za prvo trimesečje 1983

	JANUAR	FEBRUAR	MAREC	SKUPAJ sred. dnevni 1-3/1983	%	SKUPAJ sred. dnevni 1-3/1982	%	sk. št.
1. Infekcijske in parazitske bolezni	45	72	5	122	3,0	143	3,3	81
2. Novotvorbe : maligne, benigne	/	24	20	44	1,1	278	6,5	15
3. Endokrine bolezni	/	1	/	1		33	0,8	3
4. Bolezni krvi in krvotvornih organov	4	/	/	4	0,1	18	0,4	22
5. Duševne bolezni	123	154	150	427	10,6	300	7,0	142
6. Bolezni živčnega sistema in čutil	78	109	129	316	7,9	233	5,4	135
7. Bolezni obtočil	35	24	19	78	1,9	148	3,4	52
8. Bolezni dihalnega sistema	208	432	257	897	22,3	588	13,7	152
9. Bolezni prebavil	130	112	156	398	9,9	376	8,9	105
10. Bolezni urogenitalnega sistema	110	115	93	318	7,9	607	14,2	52
11. Komplikacije nosečnosti in poroda	111	86	107	304	7,6	462	10,8	65
12. Bolezni kože in podkožnega tkiva	28	43	46	117	2,9	135	3,2	86
13. Bolezni gibalnega sistema in vez. tkiva	266	210	356	832	20,7	813	19,0	103
14. Neopredeljena stanja bolezni	33	43	48	124	3,1	81	1,9	153
15. Ponovni pregledi	8	12	15	35	1,0	64	1,5	54
SKUPAJ (bolezni)	1179	1437	1401	4017	100	4280	100	93
%	4,4	5,8	5,1	5,1		5,4		
N (nesreče na delu, na poti na delo ter z dela)	39	82	105	226		362		62
X (nesreče izven dela)	212	155	225	592		782		75
SKUPAJ (B,N,X)	1430	1674	1731	4835		5424		89
%	5,4	6,8	6,3	6,2		6,9		
NP (porodniški dopust)	866	768	800	2434	3,1	2455	3,1	99
NS (nega ter spremljevalni člani)	145	131	148	424	0,5	501	0,6	84

Iz prikazanih podatkov o številu izgubljenih delovnih dni je razvidno, da je stalež v letošnjem letu manjši kar za 11% v primerjavi s prvimi tremi meseci preteklega leta. Skupno je bilo namreč zamujenih 4835 delovnih dni oziroma 6,2%, medtem ko je bilo v preteklem letu v istem obdobju zamujenih že 5424 delovnih dni oziroma 6,9%. V podatek je zajeto število izgubljenih dni zaradi bolezni, nesreč na delu, ob prihodu na delo ter z dela in zaradi nesreč izven dela.

V upadanju sta tudi ostala dva vzroka odsotnosti, porodniški dopust ter nega in spremljevalni družinski član.

Samo zaradi bolezni je bilo zamujenih 4017 delovnih dni (5,1%), oziroma za 7% manj od preteklega leta.

Ugotavljamo pa, da se je med posameznimi obolenji povečalo število zamujenih dni zaradi bolezni dihalnega sistema (indeks 152), bolezni živčnega sistema in čutil (indeks 135) ter število zamujenih dni zaradi tako imenovanih duševnih bolezni (indeks 142).

V primerjavi z ostalimi boleznimi je glede na število izgubljenih delovnih dni visoko tudi število zamujenih dni pri boleznih gibalnega sistema in vezivnega tkiva (832 dni), vendar se je število dni v primerjavi z enakim obdobjem lani povečalo le za 2%.

Med posameznimi oddelki je glede na število izgubljenih dni na prvem mestu rezerva oddelka sukalnice ter rezerva oddelka predilnice bombaža in sintetičke, sledi pa mu oddelk sukalnice.

Tako izostane z dela največ delavcev zaradi bolezni, nato zaradi porodniškega dopusta, nege ter spremljevalnega družinskega člana, nesreč izven dela in najmanj zaradi nesreč na delu, ob prihodu na delo ter z dela.

Stalež je bil najvišji v mesecu februarju in sicer je znašal 6,8%.

J. Konrad

Zakaj si krajšamo poti?

Z modernizacijo in širjenjem našega mesta smo dobili tudi več parkov in zelenic. Podoba okoli mosta čez Savo, nadvoza in s tem vred tudi okolica naše tovarne se je v nekaj letih močno spremenila. Vse je bolj zeleno, speljane so nove poti. Tu pa se začenjajo naše težave.

Vajeni starih poti, ki so izginile, nove prav neradi uporabljamo. Ni nam všeč, če moramo prehoditi kakšen meter poti več po novih stezicah, pločnikih itn. Brez posebnega pomišljanja si skrajšamo pot po zelenici — ko pa to pride v navado nastanejo »na črno« vsevprek nove poti, ki kazijo okolje. Morda bi kazalo, da bi ob urejanju novih zelenih površin pustili, da si ljudje sami izberejo pot, jo utrdijo, nato pa bi tam uredili prave, uradne poti. Toda ljudje bi si potem znova in znova izmišljali nove variante.

V Litiji, na desnem bregu reke Save, malo pred novo občinsko zgradbo so si ljudje utrli bližnjico po strmi zelenici do Jerebove ulice. Kasneje so tam zgradili stopnice, vendar zaman. Sedaj je zelenica uničena zraven stopnic.

Vidite, kakšni smo!

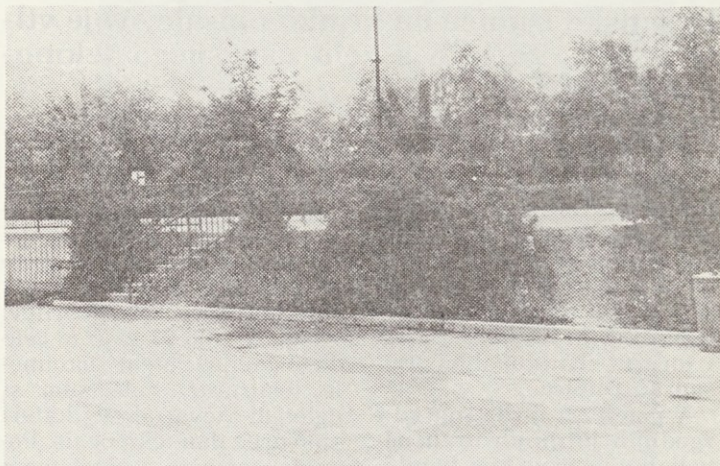
Poseben problem pa so obširne, ravne zelene površine med stanovanjskimi bloki npr. na Rozmanovem trgu. Prepredene so z ilegalnimi stezicami, otroci uničujejo travo ko igrajo nogomet (saj jim kaj drugega tudi ne kaže; kam pa naj gredo?) in

Z nekaj več koraki bi tudi vogali zelenic ob pločnikih ostali zeleni.

Iznakažena zelenica v parku pred našo poslovno zgradbo.

Kljub stopnicam si mnogi raje utirajo pot po zelenici. Po sliki lahko presodite, kako malo si na tak način skrajšamo pot.

Zelene površine parkov med stanovanjskimi bloki so prepredeni z »dodatnimi« stezicami.

odrasli se jezijo. Na otroke. Na sebe pozabljajo!

Ali ne bi bilo bolje, da bi namesto trave razdelili to zemljišče med stanovalce, da bi si uredili vrtove. Vsak bi skrbel za svojega, tekmovali bi med seboj, rekreiralo bi se staro in mlado. Kako lep pogled bi se nudil na zelenjavo, ki je vse dražja in na s

cveticami obrobljene gredice.

Posebno poglavje pa je krajšanje poti preko železniških tirov. Pri tem ne nastaja škoda zaradi grdega videza okolja, ampak preti smrtna nevarnost.

Preberite še naslednji članek!

PREHOD ČEZ PROGO JE NEVAREN

Nagel razvoj prometa, ki naj bi človeku pomagal k udobnejšemu življenju predstavlja tudi vedno večjo nevarnost za ljudi, saj posledice prometne nesreče ne prizadenejo samo posameznika in njegovih bližnjih, ampak celotno družbo.

Vselej nas zaboli kadar ugasne na železniških tirih življenje učenca na poti v šolo, delavca na poti na delo ali

z dela. Za trenutek nas spreleti spoznanje, kako je treba biti ob železnici in na njenih prehodih previden; toda kmalu nas spet prevzame lahkomišelnost, objestnost, ki zahteva spet nove in nepotrebne žrtve. V merjenju moči med človekom in vlakom zmaga vselej vlak, ob srečanjih na križiščih železnice s cesto umre človek, pa naj bo še tako prepričan, da ga va-

ruje sposobnost hitrega razsojanja v odločilnih trenutkih.

Kolikokrat gremo, delavci iz Predilnice v službo ali iz službe čez železniške tire pod nadvozom? Zakaj se ne zmenimo za napis: »Ne hodi čez progo, je smrtno nevarno«. Pod nadvozom prečka železniške tire več kot 200 naših delavcev dnevno! Če nam niso dragocena lastna življenja, če nimamo odgovornosti do lastne družine je za našo varnost odgovorna družba, delovna organizacija. V Informacijah, bomo stalno opozarjali na posledice prečkanja železniške proge.

Hoja preko tirov pod nadvozom na delo v našo tovarno ni dovoljena, je skrajno nevarna. Zato takšne poškodbe ne priznavajo kot poškodbe na poti na delo in z dela.

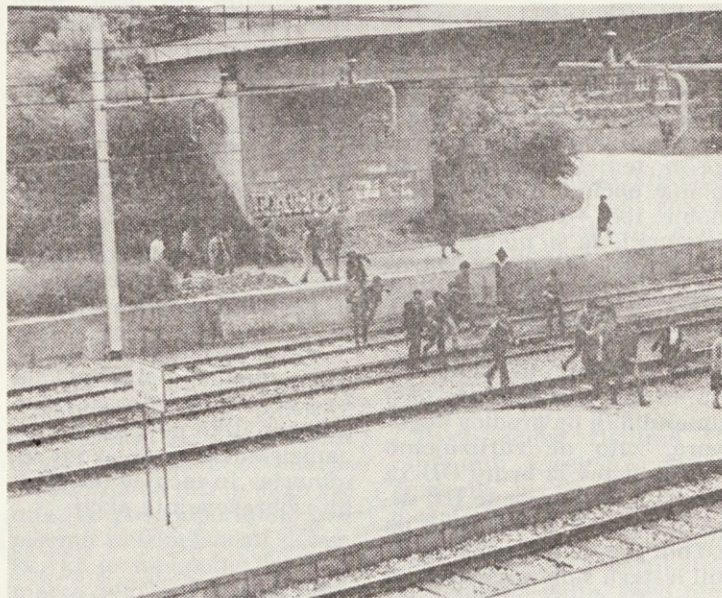
Po podatkih železnice, je bilo na železniških tirih po

vojni v Litiji že več kot 25 smrtnih nesreč.

Zavedati pa se moramo, da se je v zadnjih nekaj letih odkar so modernizirali železniški promet med Ljubljano in Zidanim mostom, nevarnost nesreč močno povečala. Zaradi elektrifikacije in izboljšanja tirov vozijo vlaki skoraj neslišno. Po posodobitvi signalizacije vozijo vlaki pogosteje. Med dvema postajama vozijo lahko kar trije vlaki — v razmaku približno 2 km drug za drugim. Dostikrat nas lahko reši pisk lokomotive, ki drvi iza ovinka proti vzhodu ali po ravnem delu proge proti zahodu. (Čeprav je iz smeri Sava del proge pred nadvozom raven se dogaja, da zagledamo vlak šele tik pred nadvozom. Temu so lahko vzrok različni vremenski pogoji — meglja, dež ali pa poletna, migetajoča sopara). Dostikrat pa je tak pisk prepozen. Strojvodja je nemočen.

Zapomnite si to, da vas lahko povozijo vlak ravno takrat, ko na to sploh ne misli-

te — ko mislite na povsem kaj drugega. To pa ni tako malokrat. M. M. in F. L.

Takšno krajšanje poti je nevarno. Več kot 200 naših delavcev prečka dnevno železniške tire pod nadvozom in se izpostavlja smrtni nevarnosti.

Poročila komisij delavskega sveta

Delegati delavskega sveta so obravnavali poročila svojih komisij. Predsedniki v njih poročajo kako so delovali v lanskem letu, s kakšnimi težavami so se srečevali itd.

Seznanite se s temi poročili še ostali.

(V prejšnji številki smo že objavili poročilo izvršilnega odbora in odbora za delovna razmerja, ostala važnejša poročila pa objavljamo danes).

Poročilo odbora za stanovanjska vprašanja

Člani odbora za stanovanjska vprašanja so se v tem mandatnem obdobju sestali 27-krat. Obstajajo težave glede sklepčnosti sej, ker so člani odbora na različnih izmenah. Zaradi tega smo morali nekaj sej preložiti. Člani odbora za stanovanjska vprašanja so reševali stanovanjska vprašanja naših delavcev v skladu z določili samoupravnega sporazuma.

V času od 23. novembra 1981 do 31. 3. 1983 je odbor za stanovanjska vprašanja dodelil:

- 1 trisobno stanovanje,
- 6 dvosobnih stanovanj,
- 7 enosobnih stanovanj in
- 4 sobe.

Poleg tega je odbor reševal stanovanjska vprašanja »mladih družin« in sicer je tem družinam dodelil 3 dvosobna stanovanja, za eno »mlado družino« pa smo Lesni industriji Litija sofinancirali nakup stanovanja. Soudležba Lesni industriji Litija znaša 1.000.000.— din in je posojilo za dobo 10 let po 3% obrestni meri.

Zoper uvrstitev na prednostni listi prosilcev so vložili zahteve za varstvo pravic 3 delavci, ki jih je delavski svet kot neutemeljene zavrnil. Poleg tega sta bila vložena dva zahtevka za varstvo pravic glede prenosa stanovanjske pravice, ki ju je DS kot neutemeljena zavrnil, delavki pa sta se pritožili na sodišče.

V evidenci je še 99 nerešenih prošelj, od tega 60 prijavljenih na prednostno listo.

Člani obora so skušali urediti problematiko o najemanju garaž. Ugotovljeno je bilo, da nekateri delavci neupravičeno uporabljajo garaže bodisi da nimajo odločbe

o dodelitvi garaže ali pa nimajo avtomobila. Tem delavcem je odbor garaže odpovedal. V zvezi s tem so vložili zahteve za varstvo pravic na DS 4 delavci. Člani delavskega sveta so bili mnenja, da so kriteriji za dodeljevanje garaž preveč togi in da je potrebno spremeniti samoupravni sporazum. Šele potem se bo zadeva glede nezakonite uporabe garaž reševala dalje.

Poleg tega je odbor za stanovanjska vprašanja povišal najemnino za garaže na Ces. Zas. bat. 5, 7 ter predlagal službi vzdrževanja, da je garaže delno adaptirala.

Odbor je izdelal plan nakupa stanovanj v letu 1983 in v letu 1984. V letu 1983 smo kupili 5 dvosobnih stanovanj ter 4 enosobna stanovanja, v letu 1984 pa predvidevamo nakup 3 dvosobnih stanovanj. V ta namen smo zaprosili za kredit iz družbenih sredstev vzajemnosti v znesku 3.000.000 din.

Člani odbora so razdelili tudi kredit za stanovanjsko gradnjo v skupnem znesku 300.000.— din.

Med drugim so člani odbora za stanovanjska vprašanja razpravljali o vseh aktivih Samoupravne stanovanjske skupnosti, ki vplivajo na reševanje stanovanjskih vprašanj naših delavcev.

Člani odbora za stanovanjska vprašanja so uskladili samoupravni sporazum o reševanju stanovanjskih vpra-

šanj z zakonom o stanovanjskem gospodarstvu in dogovorom o minimalnih stanovanjskih standardih ter dopolnili točkovni sistem stanovanjskih pogojev. Nov samoupravni sporazum je bil sprejet z referendumom dne 16. 6. 1982. Naknadno pa je bilo izdelano tolmačenje točkovnega sistema v katerem so člani odbora opredelili merila za funkcionalna oz. nefunkcionalna stanovanja ter izdelali tolmačenje 1. d) točke točkovnega sistema, ki govori o spalnih pogojih.

Delo komisije za plan in programiranje razvoja predilnice Litija

V preteklem letu se je komisija sestala štirikrat, enkrat pa le v ožjem sestavu, ker smo obravnavali program dela po planu Predilnice Litija za leto 1983 z rokovnikom, kot vsako leto. Komisija deluje kot strokovno in svetovalno telo delavskega sveta. Gradivo komisije je prečenil pred obravnavo na delavskem svetu še njegov izvršilni odbor, zato smo dve seji sklicali skupno.

(Nadaljevanje na 6. strani)

Poročila komisij...

(Nadaljevanje s 5. strani)

Kronološko smo obravnavali najprej predlog sprememb in dopolnitev dogovora o temeljnih družbenega plana občine Litija za obdobje 1981—1985, kjer smo ugotovili, da so bile pripombe in naše delegacije združenega dela v občinski skupščini na osnutek dogovora skoraj v celoti upoštevane. Danes lahko ugotavljamo, da so bili sprejeti tudi naši amandmaji na predlog dogovora, zato ne združujemo več sredstev iz bruto OD za investicijske namene III. samoprispevka, ravno tako pa so bili prevrednoteni programi le-tega samoprispevka in postavljeni na realnejše temelje težke gospodarsko-družbene situacije.

Dalje smo obravnavali skupaj z izvršilnim odborom PL osnutek predloga reorganizacije proizvodnega sektorja in sektorja vzdrževanja, kjer gre za združitev vzdrževalnih del v proizvodnji neposredno s proizvodnim sektorjem. Reorganizacija je težka glede premestitve posameznikov na nova bolj ali manj zahtevna delovna mesta in uskladitve njihove analitske ocene delovnega mesta. Po široki javni obravnavi je komisija potrdila tudi predlog in terminski program reorganizacije.

Medtem smo na komisiji obravnavali še osnutek resolucije v razvoju družbenega plana občine Litija za obdobje 1981—1985 v letu 1983, kjer smo predlagali nekaj konkretnih rešitev in nekaj načelnih stališč, ki so bila kasneje usklajena s stališči delavskega sveta in naše delegacije v zboru združenega dela občinske skupščine, pri sprejemanju predloga resolucije pa delno upoštevana.

Kot zadnje smo na komisiji obravnavali in sprejeli predlog plana delovne organizacije za leto 1983 za spremem na delavskem svetu, predlog sredstev sklada skupne porabe pa šele ob potrjevanju zaključnega računa za leto 1982 v letu 1983.

Komisija za izobraževanje

Komisija za strokovno izobraževanje je v letu 1982 tekoče obravnavala vsa vprašanja povezana z izobraževanjem. Obravnavala je pred-

vsem: letni plan izobraževanja, polletne in letne uspehe študentov, prošnje za kritje šolanja ob delu, plan sprejemanja pripravnikov, program in izvedbeni načrt pripravništva, program počitniške prakse, imenovanje mentorjev za pripravnike, popravek cenika za honoriranje, izvajanje družbenega dogovora o načelih izvajanja kadrovske politike v občini Litija, prošnje za opravljanje obveznega proizvodnega in počitniškega dela.

Mimo navedene problematike je komisija obravnavala še vso ostalo izobraževalno problematiko povezano z organiziranjem in obiskom seminarjev in tečajev ter ostalih izobraževalnih akcij.

Poročilo o delu komisije za oblikovanje in delitev sredstev za osebne dohodke

Poleg ustaljenega dela, sprejemanja izračunane mase sredstev za osebne dohodke in vrednosti točk po posameznih mesecih, smo obravnavali tudi vsa druga vprašanja s področja nagrajevanja.

Dopolnili smo naš samoupravni sporazum o osnovah in merilih delitve sredstev za OD v zvezi z nagrajevanjem proizvodnega dela učencev usmerjenega izobraževanja, ker je tudi naša delovna organizacija izvajalec tega dela. Tekoče spremljamo in usklajujemo osebne dohodke pripravnikov in nagrade učencev v gospodarstvu.

Na osnovi planirane rasti prihodka, dohodka oz. sredstev za osebne dohodke smo pripravili izračune in povečali cenik vložnega dela za vse vrste in kvalitete preje in planske vrednosti točke. Tekoče smo tudi spremljali rast sredstev za OD v smislu določil družbenega dogovora o razporejanju dohodka.

V preteklem mandatnem obdobju je bilo sprejetih več dopolnitev in sprememb samoupravnega sporazuma o osnovah in merilih delitve sredstev za OD, zato smo

pripravili prečiščeno besedilo tega sporazuma.

S ciljem in željo, da bi se čimbolj približali nagrajevanju po vložnem delu delavcev, ki delajo na strojih in s tem pripomogli k dvigu produktivnosti, smo določili merila za ugotavljanje stopnje zaposlenosti (obremenitve) in s tem tudi pripadajoče dodatne točke za delavke, ki strežejo strojem. Trenutno takšna merila uporabljamo za delavke, ki strežejo klasične sukalne stroje, Allmat in DD stroje v sukalnici.

Težje pa je pripraviti merila za ugotavljanje obremenjenosti na previjalnih strojih. Prav tako je zelo težko pripraviti objektivna merila za nagrajevanje po obremenitvi v predpredilnici in predilnici. Na to imajo velik vpliv pretrgi, kvaliteta surovine, klima itd., kar pa se stalno spreminja.

Na seji v marcu je komisija obravnavala in sprejela predlog metodologije za izdelavo razvida del in nalog. To je usklajevalni akt, ki nam bo v pomoč pri izdelavi novega samoupravnega splošnega akta o razvidu del in nalog, katerega moramo dopolniti oz. pripraviti novega. Sedanji ne vsebuje dovolj podatkov o delih in nalogah, kot to določajo zakon o združenem delu, zakon o delovnih razmerjih idr. Dopolnjeni razvid del in nalog pa nam bo tudi osnova za kasnejši pristop k ugotavljanju zahtevnosti del.

Poročilo iz področja splošne ljudske obrambe, civilne zaščite in družbene samozaščite

Za leto 1982 je bil program dela široko zastavljen, vendar ga v celoti nismo uspeli realizirati predvsem na področju civilne zaščite in narodne zaščite.

Naloga pri usklajevanju in dopolnjevanju obrambnega načrta v delovni organizaciji zahtevajo vsako leto veliko dela. Letno moramo uskladiti vsa področja obrambnega

načrta tako načrt civilne zaščite, narodne zaščite, teritorialne obrambe in načrt proizvodnje in delovne sile za primer vojne oz. neposredne vojne nevarnosti. Za vse te načrte se mora opraviti program financiranja, program vzgoje in opremljanja vseh struktur splošne ljudske obrambe.

S področja civilne zaščite smo za izobraževanje in opremo pripadnikov in enot v letu 1982 porabili 80.180.—din. Izvedli smo štiri tečaje v lastni režiji katerih se je udeležilo 96 pripadnikov enot CZ.

Imeli smo tudi eno vajo pripadnikov enot CZ na katero se je na pozive odzvalo 112 pripadnikov in ni bilo nepopravičenih izostankov. Po planu opremljanja enot je bila nabavljena dodatna oprema predvsem zaščitna oprema (obleke, maske).

Izvedli smo tudi vajo NNNP 82 v kateri smo uporabili alarmni sistem delovne organizacije z znakom večjega požara v naši delovni organizaciji. Izvedba te vaje je pokazala, da so se naši delavci pripravljeno odzvati tudi v času kadar delovna organizacija ne obratuje. Takšen nepričakovani znak sirene o požaru je nam tudi pokazal, da je alarmni sistem v mestu Litija prešibak, ker sirene skoraj poloviča naših delavcev ni slišalo. Zato bomo morali v bodoče tudi v naši delovni organizaciji razmisliti o nabavi močnejših alarmnih naprav predvsem za primere kadar delovna organizacija ne obratuje.

Program civilne zaščite za leto 1982 pa nismo v celoti izvedli na področju izobraževanja, zaradi prezaposlenosti delavcev v proizvodnji in ostalih vaj v občini Litija.

NARODNA ZAŠČITA

V letu 1982 smo na področju narodne zaščite porabili 8.100.—din.

Ta sredstva so bila porabljena v enodnevnih vaji z jedrom narodne zaščite pri usposabljanju uporabe strelnega orožja. Izvedli pa nismo dvodnevnega izobraževanja za pripadnike narodne zaščite zaradi enakih vzrokov kot pri civilni zaščiti.

TERITORIALNA OBRAMBA

Program nalog s področja teritorialne obrambe v delovni organizaciji je bil v celoti izveden, prav tako vzgoja enote in starešin.

Nabavili smo tudi vso opremo, ki je bila načrtovana s finančnim planom za leto 1982. Porabljena finančna sredstva so bila za vzgojo in opremo v višini 180.326.— dinarjev.

ZAVAROVANJE DRUŽBENEGA PREMOŽENJA

Zavarovanje delovne organizacije imamo organizirano pogodbeno z delovno organizacijo Varnost Ljubljana-Polje. Ta delovna organizacija opravlja dela zavarovanja družbenega premoženja v naši delovni organizaciji. S to delovno organizacijo smo bili v tesnem povezovanju in sprotno odpravljali vse zapažene nepravilnosti.

O delu komisije za inovacije

Komisija za inovacije, ki šteje 7 članov se je v letu 1982 sestala štirikrat. Stališče novoizvoljenih članov te komisije je bilo, da inovacijska dejavnost v DO ne bo zaživela brez ustreznega dopolnila k samoupravnemu sporazumu o inovacijah. Zato je bila prva naloga sestaviti to dopolnilo, ki določa pavšalno nagrajevanje drobnih koristnih inovacij — predlogov. Sprejetju tega dopolnila je sledila akcija za širjenje inovacijske dejavnosti, ki je naletel na sorazmerno zadovoljiv odziv.

Tako je v preteklem letu komisija prejela in obravnavala 11 koristnih predlogov članov naše DO. 7 predlogov je bilo nagrajenih v skupnem znesku 3.800,— din, ostali pa še čakajo na realizacijo.

Komisija je skrbela tudi za informiranje delavcev z inovacijskega področja in spodbujala k aktivnosti s poudarkom, da bo vsak koristen predlog tudi ustrezno nagrajen.

PRIŠLI — ODŠLI

Prišli:

V MESECU APRILU 1983

4. 4. 1983 Mira JERIHA, Litija, Marokova pot 23, spl. sek.

18. 4. 1983 **Ida ŠKRABANJA**, Potok 12, Vače, rem. suk.

Odšli:

Pismeni sporazum:

7. 4. 1983 **Marija KOVAČ**, Potoška vas 20, Zagorje, PA/3.izmena,

9. 4. 1983 **Olga OREŠNIK**, Zidani most 14, PP/3.izmena,

15. 4. 1983 **Marjan ŽLAHTIČ**, Ces. kom. Staneta 19, transport,

30. 4. 1983 **Predrag KRSTIČ**, Brodarska 16, Litija, s/3.izmena,

30. 4. 1983 **Snežana KRSTIČ**, Brodarska 16, Litija, PI/1.izmena,

30. 4. 1983 **Danica VODIŠEK**, Bukovica 8, PP/1.izmena.

Upokojitev:

3. 4. 1983 **Jožefa KASTELIC**, Litija, Parmova 5, PA/2.izmena,

15. 4. 1983 **Jožefa KOPRIVNIKAR**, Ul. 25. maja 7, Litija, S/3.izmena,

30. 4. 1983 **Marija JERIN**, Gradiške Laze 15, P/rez.

»Polnih 35 let kar hitro mine«, so zagotavljale naše delavke, ki so se upokojile v mesecu aprilu. »Škoda je le, da si ravno za toliko let tudi starejši,« so še dodale in že smo se skupaj spomnili na leto 1948/49, ko so prvič prestopile prag naše delovne organizacije.

Tov. Hermina Krivec, kdo ne pozna njenega vedrega nasmeha, je pričela z delom v oddelku predilnice, sprva kot snemalka in le nekaj mesecev kasneje kot predica. Vsa leta je delala v istem oddelku, na isti izmeni. Z modernizacijo delovne organizacije, so se v oddelku menjavali le stroji, ki so z leta v leto zahtevali večje napore, saj je bilo skoraj z dneva v dan potrebno narediti več.

Podobno pot je prehodila tudi **to. Joža Kastelic**, saj je tudi ona pričela z delom v predilnici kot snemalka in kasneje predica. Za svoje uspešno in dolgoletno delo je **to. Joža** prejela interno priznanje ob praznovanju 95-letnice obstoja in dela naše delovne organizacije.

30. 4. 1983 **Hermina KRIVEC**, Lupinica 14, PI/3.izmena,

30. 4. 1983 **Janez MEDVEŠEK**, Trg na Stavbah 6, Litija, PA/rem.

V naši delovni organizaciji je bilo na dan 30. aprila 1983 zaposlenih 1009 delavcev, od tega 679 žensk in 330 moških, ter 20 mladoletnih oseb. Zupančič J.

POŠKODBE

V APRILU

Do 23. aprila sta bili le 2 poškodbi, pri remontu sukalnice in v čistilnici bombaža.

Prvega aprila je **Urška Zupan**, čistilka strojev, čistila vozlač niti na avtomatskem previjalnem stroju Savio v sukalnici. Stroj je miroval. Pri čiščenju je s sredincem desne roke zadela ob škarje na donašalcu niti in si ga rnila. To poškodbo lahko pripišemo neizkušenosti delavke, ki je nastopila delo 14. marca letošnjega leta. Vsekakor je uvajanje oz. seznanjanje novincev s pravilnim in varnim načinom dela zelo pomembno.

Ob vsakem preizkusu znanja in ob drugih priložnostih se je opozarjalo tudi na to,

da se ob električni izključitvi stroja vsi vrteči deli zaradi vztrajnosti ne ustavijo takoj. Npr. na mikalniku je potrebno precej časa, da se vsi vrteči deli popolnoma ustavijo. Torej, če hočemo čistiti stroj, se moramo prej na zanesljiv način pripraviti, da so vsi vrteči deli v mirovanju.

Posluževalec čistilnih in rahljalnih agregatov **Janez Železnik** je na hranilnem mešalniku (tufti) v čistilnici bombaža hotel s pomočjo kljuge očistiti vertikalna odzematna valja. Pred tem je stroj izklopil in pričel s čiščenjem, vendar sta se valja še nekoliko vrtela, tako, da sta zagrabila kljuko, ob tem pa si je delavec tudi lažje poškodoval palec desne roke. **Andrej Krhlikar**

Upokojili so se

Tako priznanje je prejela tudi **to. Joža Koprivnikar**, previjalka v oddelku sukalnice. Prvih 15 let zaposlitve je posluževala predilne stroje, zadnjih 20 pa previjalne. Vsa leta je bila uspešna in prizadevna delavka.

Ženski klepet je skoraj preprečil **to. Janezu Medvešku**, da bi kaj povedal o sebi in o delu v delovni organizaciji. V Predilnici Litija je bil zaposlen 25 let, čeprav ima skupno polnih 40 let pokojninske dobe. Prva leta je delal v predpredilnici, po osmih

letih pa je bil razporejen k remontu v oddelku predilnice, kjer je delal vse do upokojitve v aprilu.

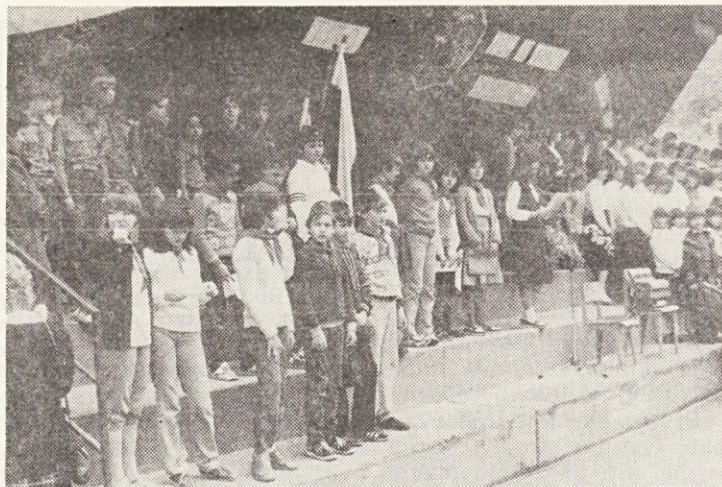
Našega srečanja se ni udeležila **to. Marija Jerin**, ki je leta pred upokojitvijo delala v rezervi predilnice. Že takoj po upokojitvi je prevzela vlogo skrbne stare mame in res ji ni kazalo, da bi pustila vnuka samega doma.

Poslovili smo se s toplim stiskom rok in prisrčnimi željami za njihovo nadaljnjo, bolj brezskrbno življenje.

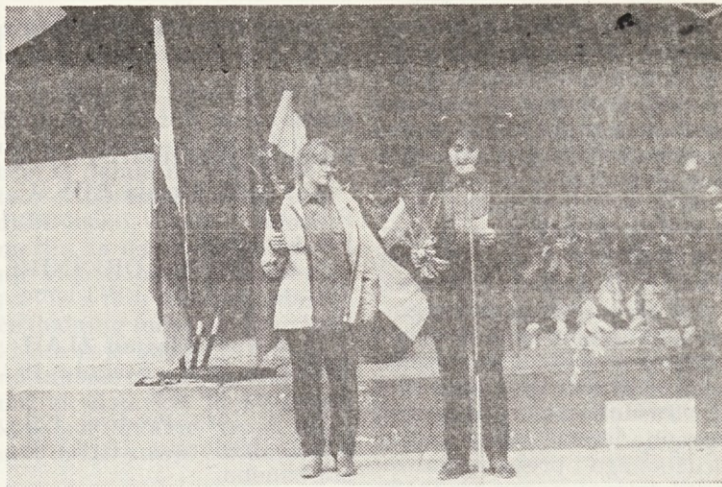
V. B.

Naši upokojenci. Z leve: Janez Medvešek, Joža Kastelic, Joža Koprivnikar in Hermina Krivec.

Pionirji so prinesli kuričkovo torbo...

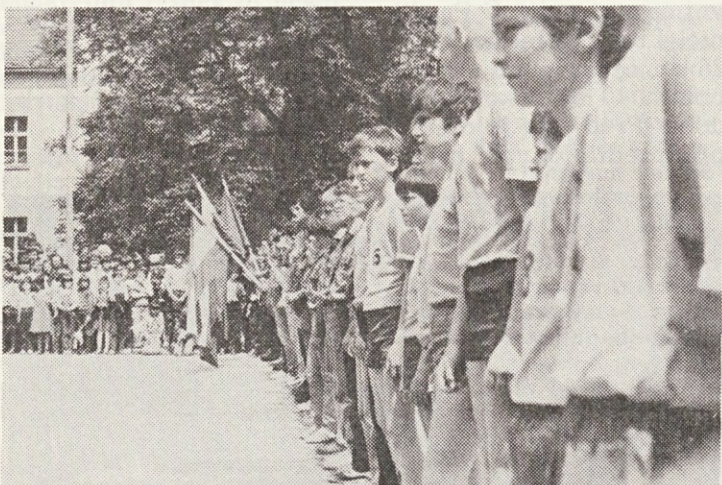

... za tem pa so prispele še lokalne štafete.

Štafeta mladosti v Litiji

Trenutek prihoda štafete mladosti na košarkaško igrišče v Litiji. Štafeto je prinesla mladinka Alenka Brunček.

V programu je sodelovalo mnogo pionirjev, mladincev, pripadnikov TO itn.

Štafeto mladosti je na slavnostni tribuni prevzel mladinec Matjaž Urbanc, ki jo je po proslavi odnesel naprej.

Zaposlovanje mladih med počitnicami

V kadrovsko splošnem sektorju delovne organizacije smo v prvih dneh maja sprejemali prijave dijakov in študentov, ki se želijo zaposliti za določen čas v času šolskih počitnic. Odziv je bil izredno velik, saj smo v prvih dneh zabeležili preko 90 prošenj. Razumljivo je, da vsem zaposlitve ne bomo mogli zagotoviti.

Člani odbora so že razpravljali, da bo potrebno izdelati kriterije o sprejemu. Prednost bodo imeli vsekakor dijaki, ki so že

dopolnili starost 18 let, ker bodo razporejeni na izmene in pa tisti, ki so že delali v preteklih letih, ker jim bo potrebna krajša doba priučevanja. Seveda pa bodo člani odbora dali prednost tudi tistim učencem, ki imajo zaposlene starše v naši delovni organizaciji in so iz socialno šibkejših družin.

Kot že rečeno, vsem ne bomo mogli zagotoviti dela in zasluzka, upamo pa, da ne bo preveč razočaranih.

V. B.